

Wilhelm (VS):

Det, boligministeren nu svarede, ved jeg jo godt. Det har vi hørt temmelig meget om under behandlingen af denne sag, og det var sådan set heller ikke det, jeg spurgte om.

Det er i orden for mit vedkommende, hvis vi skal have det oplyst senere hen, men hvis ministeren ved det nu, kan vi lige så godt få det klaret, og det, jeg spurgte om, var altså, om dette, der står i bilag nr. 8, det sidste, der er kommet på denne sag, at der i en periode vil ligge 2 sæt af obligationer i forbindelse med samme låneforhold, giver kreditforeningerne den motivation, at de har de to sæt papirer ude og har en renteindtægt på dem og altså derved får en noget større renteindtægt, end de ville have ved den gamle form for obligationsudstedelse. Kan vi ikke klare det her, kan jeg godt vente.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af borgertlig straffelov. (Ændring af bestemmelserne om forbrydelser mod den personlige frihed) [af Brusvang m. fl.].

(Lovforslag nr. 30. Fremsat 16/10 75. Første behandling 30/10 75. Betænkning 26/5 76).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Arnfast (CD):

Da mit partis ordfører desværre ikke kan være til stede her i øjeblikket, skal jeg ganske kort sige, at ikke mindst efter behandlingen i går af det samme spørgsmål var vi egentlig indstillet på at trække dette lovforslag tilbage, men da der er stillet et ændringsforslag til det fra fremskridtspartiets side, har vi ikke villet hindre dette ændringsforslag i at komme til afstemning. Jeg kan kun meddele, at vi også i konsekvens af resultaterne i går vil undlade at stemme til det stillede ændringsforslag.

Tango (FP):

Fremskridtspartiets ændringsforslag til dette lovforslag er alene en redaktionel ændring, det er ikke en realitetsændring. Men det viste sig under lovforslagets behandling i udvalget, at den udformning, centrumdemokraterne havde givet deres lovforslag, ikke var så hensigtsmæssig, hvorfor vi har tilladt os at stille det i dag foreliggende ændringsforslag, der er i overensstemmelse med det forslag, vi i udvalget modtog fra justitsministeriet, hvor de afgørende ord er, at der foretages afspærringer „med henblik på at hindre nogen i at færdes frit til eller fra ejendomme“. Det er således kun en redaktionel ændring for at få det så godt som muligt, og det er altså i overensstemmelse med det, justitsministeriet har anbefalet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget om en ny affattelse af lovforslagets tekst vedtoges enstemmigt med 19 stemmer; 96 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Lovforslagets tekst, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om forsøgsuddannelse af folkeskolelærere ved Det nødvendige Seminarium [af Eva Rothenborg m. fl.].

(Andre selvstændige forslag nr. LXXVI. Fremsat 25/5 76).

Forslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Efter henstilling skal jeg fastsætte en talletid på indtil 10 minutter for ordførerne.

Undervisningsministeren (*Ritt Bjerregaard*):

Forslaget går ikke alene ud på, at jeg trækker mit aktstykke om en fortsættelse af uddannelsesforsøget ved Det nødvendige Seminarium tilbage fra finansudvalget og stiller alle foranstaltninger i forbindelse hermed i bero, indtil planerne om en revision af de korterevarende videregående uddannelser er behandlet, men tillige på, at jeg undlader udbygningen af forsøgsuddannelser, før det samlede uddannelsesbehov og -forløb efter det centrale uddannelsesråds betænkning, U-90, har fundet sin endelige form. Jeg mener naturligvis, at folketinget må afvise et sådant forslag.

Jeg har fremsendt aktstykket om en fortsættelse af uddannelsesforsøget ved Det nødvendige Seminarium til finansudvalget, og dette er selvfølgelig udtryk for, at finansudvalget og ikke folketinget er rette forum til behandling af denne sag.

Det nu gennemførte første forsøg på Det nødvendige Seminarium har vist, at de uraditionelle uddannelsesideer, som ligger til grund for forsøget, har ført de uddannelsessøgende frem til et absolut tilfredsstillende uddannelsesmæssigt niveau. Dette sammenholdt med den entusiasme, hvormed studerende og lærere har gennemført arbejdet under uddannelsesforløbet, og det meget lille frafald under forsøget fører til, at jeg må anse det for meget væsentligt, at man tillader endnu en årgang at gennemføre forsøget, således at man får et bredere grundlag for at vurdere, om de indvundne erfaringer kan have betydning for den almindelige læreruddannelse.

Om forslaget til folketingsbeslutning i øvrigt vil jeg ganske kort sige, at overvejelserne omkring en udbygning af de kortere-

varende videregående uddannelser er i fuld gang, og at en redegørelse herom vil blive forelagt undervisningsudvalget til efteråret.

Forslaget om at sætte alle uddannelsesforsøg i stå i den 15 års periode, som U-90 dækker, er det næppe nødvendigt at kommentere. Ingen, der ønsker fremskridt i dette land, kan vel tage noget sådant alvorligt.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne tage afstand fra det fremsatte forslag.

Lysholt Hansen (S):

Det nødvendige Seminarium etableredes ved et aktstykke af 7. september 1972, et aktstykke, der i finansudvalget blev vedtaget af alle partier med undtagelse af det konservative folkeparti og afdøde Jens Foged fra venstre.

Det er et forsøg, som nu er afsluttet, og jeg vil gerne sige, at vi har jo behandlet sagen her i tinget i forbindelse med finanslovsforslaget, hvor der var stillet et ændringsforslag, nr. 968, af fremskridtspartiet om at nedsætte bevillingen til Det nødvendige Seminarium, der lød på 2.063.000 kr., med 1 mill. kr. Dette forslag blev stemt ned med 89 stemmer imod 77; de 77 omfattede fremskridtspartiet, venstre, konservative og CD. Begrundelsen for denne nedskæring på 1 mill. kr. var kort citeret fra grundelsen i finanslovsbetænkningen:

„Det nødvendige Seminarium anses som værende uundværdigt, og der påbegyndes en afvikling.“

Forslaget blev altså stemt ned.

Jeg må yderligere tilføje, at i anmærkningerne til finansloven stod der om denne bevilling på 2.063.000 kr., at der i budgetteringen er regnet med igangsættelse af endnu et optagelsesforløb i sommeren 1976; sagen vil blive forelagt finansudvalget. Man blev altså allerede da adviseret om — og det vil sige i november måned sidste år — at der ville blive igansat ét optagelsesforløb i sommeren 1976 og altså ikke en fremtidig ordning med ny optagelse i 1. seminarieklasser hvert år. Der er blevet adviseret herom ved anmærkningerne, og man blev yderligere gjort opmærksom på det ved den afstemning, vi havde om fremskridtspartiets ændringsforslag. Der har altså været meget god tid til her i tinget at rejse og drøfte denne sag, hvis man havde ønsket det og